

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

I. Indledning.

I tiden 19. januar—23. maj 1956 afholdtes i Genève den fjerde serie toldforhandlinger under Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT)*. Af de 35 i overenskomsten kontraherende parter deltog 22 i denne toldkonference, og der afsluttedes ialt godt 60 bilaterale aftaler om nedsættelser eller bindinger af gældende toldsats. Disse aftaler, som vil blive iværksat ved nedenstående „Sjette Protokol vedrørende supplerende toldindrømmelser under Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel“, berører ca. 3 000 toldsats, hvorefter der under Den Almindelige Overenskomst vil være bundet eller nedsat ca. 60 000 toldsats i GATT-landene.

De af andre GATT-lande ydede toldindrømmelser kommer dansk eksport af de pågældende varer til gode, enten fordi de er ydet direkte til Danmark eller som følge af det i GATT knæsatte mestbegunstigelsesprincip. Selv om Danmark — som det vil fremgå af det følgende — ikke ved sine bilaterale forhandlinger opnåede betydelige fordele, vil konferencens samlede resultater derfor være af interesse for dansk eksport.

En omtale af de udenlandske toldindrømmelser, som Danmark på konferencen direkte opnåede ved sine aftaler med Amerikas Forenede Stater, Canada, Forbundsrepublikken Tyskland og Østrig findes nedenfor under V A og i den i bilag I indeholdte oversigt. De set fra et dansk eksportsynspunkt vigtigste udenlandske toldindrømmelser, som ikke er ydet direkte til Danmark, men som i kraft af mestbegunstigelsesprincippet vil komme Danmark til gode, er omtalt nedenfor på side 4.

De af Danmark på konferencen ydede toldindrømmelser findes i bilag 2.

II. Konferencens forhistorie.

I tiden siden Torquay-konferencen i vinteren 1950—51 har man fra dansk side sammen med de

øvrigt lavtariflande fortsat de i Torquay indledte bestræbelser med henblik på vedtagelse i GATT af en automatisk virkende forpligtelse for medlemslandene til at reducere deres toldniveauer. En plan for en sådan toldnedsættelsesforpligtelse blev udarbejdet, og lavtariflandene søgte på den i vinteren 1954—55 afholdte konference om en revision af GATT forgæves at få hovedprincipperne i denne plan optaget i GATT.

Efter at Amerikas Forenede Staters regering i juni 1955 havde meddelt, at den var rede til at optage toldforhandlinger med alle andre medlemslande i medfør af den bemyndigelse, den havde fået ved „Trade Agreements Extension Act“ opnåedes der enighed om at en fjerde serie internationale toldforhandlinger skulle finde sted i foråret 1956. Et forsøg på at få vedtaget, at forhandlingerne skulle føres på basis af en automatisk virkende toldnedsættelsesforpligtelse mødte kraftig modstand fra højtariflandenes side. De principper, der skulle ligge til grund for forhandlingerne blev i det væsentlige de samme som de, der havde dannet grundlaget for de tidligere toldforhandlinger under GATT, hvilket vil sige, at forhandlingerne skulle føres mellem landene to og to på basis af et gensidighedsprincip.

Til trods for at de nævnte forhandlingsregler ikke imødekom lavtariflandenes ønsker om en mere effektiv fremgangsmåde til nedsættelse og udjævning af medlemslandenes toldniveauer, besluttede man sig dog fra lavtariflandenes side til at deltage i toldforhandlingerne for ikke at lade nogen mulighed for at opnå toldnedsættelser uforsøgt.

III. Forarbejdet til toldkonferencen.

I lighed med den ved forberedelserne til Ancey- og Torquay-konferencerne fulgte fremgangsmåde blev de danske forarbejder til Genève-konferencen foretaget af det under departementet for told- og

*) De tidligere toldkonferencer fandt sted i Genève i 1947, i Ancey i 1949 (ved hvilken lejlighed Danmark første gang deltog) og i Torquay i 1950—51.